

1829 Ordet „Paalæg“ til et andet, som jeg ikke i Diebliffet huffer, men ikke til „Bidrag“, som han ſlet ikke nævner. Med Henſyn til den Betydning, der ſkal lægges i diſſe Begreber, kommer man til at opſøge de Love, hvortil de forſkjellige Systemer henviſe, og af dem have vi tre forſkjellige: Vi have forſt: Forordningen af 15de April 1818, hvorved de gamle Hartkornſkatter og den ved Forordningen af 1ſte October 1802 paabudne og ved Forordningen af 6te Juni 1811 og 9de Juli 1813 nærmere beſtemte Afgift af Befiddeleſe, Nytte og Brug af Vorder og Tiender i Danmark, forandres til een ſamlet Skat i Sølv.“ I denne Lov er der ikke den allermindſte Tale om Bidrag, men, vil man maafkee ſige, Bidrag traadte egentlig ogſaa forſt frem Aaret efter, idet Amtrepartitionsfonden har ſin egentlige Oprindelse fra 1819; den exiſterede, om man vil, før, men ſin rigtige legale Oprindelse fik den forſt fra 1819. Den 31te December 1819 udkom der imidlertid en „Placat for Danmark, indeholdende Beſtemmelſer angaaende Rigningen af de paa Hartkornet hvilende Communeafgifter.“ Det er alſaa communale Afgifter, ikke communale Bidrag, og her findes ikke nogen Beſtemmeleſe om, hvorledes communale Bidrag, men kun om, hvorledes communale Afgifter ſhulle opkræves. Det er i Henhold til de Beſtemmelſer, her ere givne, at Inddrivningen paa en vis Maade og med Fortrinret for andre Hæftelſer finder Sted, og det er ikke ſom Bidrag, men ſom Afgifter. Denne Placat er bleven fuldſtændiggjort ved Loven af 15de September 1832, ſom hedder: „Forordning angaaende en Forandring med Henſyn til Opkrævningen af adſkillige Afgiftſummer, der hidtil, hver for ſig, have ſullet repareres enten paa Hartkornet i Danmark eller paa dette ſaavelſom paa Kjøbſtæderne, m. v.“, og man vil ſee, at denne Lov heller ikke gaaer ud paa at ſaſtſætte Noget om Bidrag, men kun om Afgifter. Diſſe ere de tre Love, der for Diebliffet maae betragtes ſom afgjørende med Henſyn til alle Afgifter og deres Bencævneleſer; det er „Skat“ og „Afgift“, og undertiden bruger man „Paalæg“, men det er i Grunden intet legalt Ord. Under „Skat“ indbefattes egentlig ikke „Bidrag“. Under „Afgift“ indbefattes forſkjellige Gjenſtande, ſom kaldes „Bidrag“, men det er Bidrag, ſeete

fra Kaſſens Side; det er Bidrag til en Kaſſe, ſom ogſaa har Indtægter fra andre Kanter, medens det derimod for Yderen er Afgift, efterſom han er underkaſtet den Lovgivning, ſom rammer Afgifter. Der er ingen Lov, ſom i dette Capitel med Henſyn til Ydeleſer rammer Noget, der kaldes „Bidrag“, men Loven rammer dem derigjennem, at det er Afgifter. Det Bidrag, ſom allerede er ſtemplet ſom Afgift, gaaer med, men det maa hebde Skat og Afgift, og ikke Bidrag til Stat eller Commune; thi enten regner man da kun efter, hvad der er Bidrag til Amtrepartitionsfonden osv., og det er et meget indſtrænket Beløb, eller ogſaa bliver Bidrag at betragte ſom en Ydeleſe, der er frivillig, ſom beroer paa Vedkommende ſelv. Udtrykket „Bidrag“ kan alſaa ikke ved denne Leilighed komme i Betragtning, og det er opſattet paa ſamme Maade af de Statsretslærere, der i den ſenere Tid have behandlet dette Emne. Jeg har taget for mig: „Den danſke Formuevet, fremſtillet af Gram“. Der tales i § 83 a, om: „De paa Landeindommene hvilende veent offentlige Skatter og Byrder“. Diſſe kunne alſaa ikke være indbefattede under Bidrag til Staten; det er Skatter og Byrder, ſom paahvile dem, og ſaaledes maa de bencævnes. Vi komme nu til b.; det er: „Communale Afgifter og Byrder“, ikke Bidrag. Under denne Categori er der nogle Dele, der kaldes Bidrag, andre kaldes Præſtationer, andre Afgivelse af Fribeſordring. Jeg kan ſaaledes ikke ſee rettere, end at „Bidrag“ ikke har nogen beſtemt almindelig Betydning. Hvad Enhver frivillig giver til Stat og Commune er „Bidrag til Stat og Commune“, og, derſom man ikke mener, at det ſkal være ſaaledes, maa dette Udtryk forandres til „Skat eller Afgift til Stat og Commune“ ligefom ovenfor. Dette, at det ſamme Begreb i ſamme Paragraph bencævnes paa to forſkjellige Maader, maa nødvendigvis føre til den Formening, at dermed menes noget Forſkjelligt, naar man ikke kan viſe, at Loven fuldſtændigt og klart godtgjør, at diſſe Udtryk ere enſebetydende; men nu godtgjør Alt, hvad Loven indeholder derom, at de paa ingen Maade ere enſebetydende, efterſom Skat og Afgift er det Herſtende, medens Bidrag, hvor det kan kaldes ſaaledes, kun er en